

ماسپی رهشی پچکۆله

سه مه د بیهه رنگی

تیکۆشه ر خالید

کردوو یه به کوردی

شەوى چلە بوو. لە قوولايىي زەريادا، پىرەماسى،
دوانزەهەزار دانە لە مندال و نەوەكانىشى لە
دەورى خۆى كۆ كردبوونەو و چىرۆكى بۆ
دەگىرانەو...

هەبوو، نەبوو، ماسىيەكى رەشى بچكۆلە هەبوو،
كە لەگەل داىكىدا لە جۆبارىكدا دەژيان. ئەم
جۆبارە لە ديوارە بەردىنەكانى شاخىكەو دەهاتە
دەرەو و دەرژايە دۆلەكەو. مالى ماسىيە رەشە
بچكۆلەكە و داىكى، لە بن بەردىكى رەشەو بوو؛
لەژىر سەقفىك لە قەوزەدا. شەوان، هەردووكان
لەژىر قەوزەكەدا دەخەوتن. ماسىيە رەشە
بچكۆلەكە دەمىك بوو، ئەو تاسەيه لە دلدا بوو،
كە ئەگەر بۆ تاقەجاريكىش بوو مانگەشەو لە
مالەكەياندا ببىنيت.

دایکه و بهچکه، بهیانی خوا پوژی دهکردهوه تا
نیواره به دوا یهکتر دهکوتن و جارجاریش
تیکهلی ماسییهکانی دیکه دهبوون و خیراخیرا، له
شوینۆچکهیهکدا، دهپویشتن و دهگهپانهوه. ئەم
بیچووهماسییه، تاقانه بوو، لهو دههزار گهرایهی
دایکی داینابوو؛ تهنیا ئەو مابوووهوه.

ماوهیهک بوو ماسییه رهشه بچکولهکه بیری
دهکردهوه و زور کهم دهدوا. تهمبەل و بیمهیل
ئەمسەر و ئەوسههری دهکرد و دهگهپرایهوه و
زۆرینهی کاتهکانیش له دایکی دوا دهکوت.
دایکی وای دهزانی بیچوووهکهی نهخوشییهکی
ههیه که ئەوهیش به خیرایی له کۆلی دهبیتهوه،

بەلام توومەز نەخۆشیی ماسییە رەشە، شتیکی
دیكەیه!

بەیانییەکی زوو، هیشتا خۆر هەلنەهاتبوو،
ماسییە بچکۆلەکه دایکی بەئاگا هینایەوه و گوتی:
دایە، دەمەوی تۆزیک قسەت لەگەل بکەم.

دایکی بە خەوالووییەوه گوتی: بچکۆل گیان،
کاتت نەدۆزیوەتەوه ئیستا نەبیئت؟ قسەکەت
هەلگرە بۆ کاتیکی تر، باشتەر نییە کەمیک
بگەرین؟

ماسییە بچکۆلەکه گوتی: نا دایە، تاقەتی گەرانم
نییە، دەمەویت لیڤە برۆم.

دایکی گوتی: بە دانیاییەوه دەبی برۆیت؟

ماسییە بچکۆلەکه گوتی: بەلی دایە، دەبیئت برۆم.

دايكي گوتى: ئاخىر بەم بەيانىيە زوۋە، دەتەۋى

رۈۈ لە كۆى بىكەيت؟

ماسىيە رەشە بچكۆلەكە گوتى: دەمەۋى برۆم

بزانم كۆتايىيى ئەم جۆبارە بە كۆى دەگات.

دەزانى دايە! زياتر لە مانگىكە من بىر دەكەمەۋە،

تا بزانم ئەم ئاۋە لە كۆى دەگىرسىتەۋە و

ئىستاش كە ئىستايە، ھىچم چىنگ نەكەۋتوۋە. لە

دوئىنئىشەۋەۋە نەنوستووم و ھەر بىرم

كردوۋەتەۋە. لە ئەنجامدا ئەۋ برىارەم دا، خۆم

برۆم كۆتايىيى ئەم جۆبارە بدۆزمەۋە. ھەز

دەكەم بزانم، كە لە شوئىنەكانى دىكە چ خەبەرە.

دايكە پىكەنى و گوتى: منىش كاتىك مندال بووم،

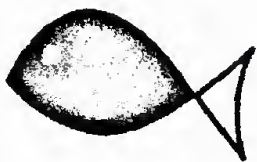
زۆر بىرم لەم شتانە دەكردەۋە، ئاخىر گىانەكەم،

جۆبار، خۆ سەرەتا و كۆتايىيى نىيە، ھەر ئەمەيە

كە ھەيە! جۆبار ھەمىشە دەروا و بە ھىچ

كۆيىەكەش ناگات.

ماوه يهك بوو ماسيى ره شى بچكوله بيى ده كرده وه

ماسییه ره شه بچکوله که گوتی: ناخر دایه گیان!
مه گهر به و جوره نییه که هر شتیک به کوتایی
دهکات؟ شه و کوتایی، رۆژ کوتایی دیت، حهفته،
مانگ، سال...

دایکه قسه ی پی بری و گوتی: ئەم قسه زلانه
به ره ئەولاهه، دوام که وه با برۆین بو گهران.
ئیسنا کاتی گهرانه، نهک ئەم جوره قسانه!

ماسییه ره شه بچکوله که گوتی: نا دایه، من ئیتر
لهم گهرانانه ماندوو بووم، دهمه ویت ملی ری
بگرم و برۆم بیینم له شوینهکانی تر چی
دهگوزهریت. رهنگه وا بیر بکه یته وه، که که سینک
ئەم قسانه ی فیری ماسییه بچکوله که کردوو،
بهلام بزانه، که من خۆم زۆر دهمیکه ئەم

بیرکردنه وهیهم ههیه. ههلبهت زور شت له موله و
فیر بووم؛ بو نمونه نه وه فیر بووم، که زور بهی
ماسییه کان، کاتی پیری گله و گازنده ده کهن که
ژیانیان هه روا به فیر و داوه. هه میسه ناله و
نه فرهت ده کهن و گله بییان له هه موو شتیک
ههیه. من ده مه ویت بزانه، هه به راستی، ژیان
یانی نه وهی، که له شوینۆ چکه یه کدا هه برۆیت
و بییت تا پیر بییت و دواتر هیچ! یان جوریکی
دیکه ییش ده توانیت له دنیا دا بژیت؟
کاتیک ماسییه ره شه بچکۆله که له قسه کانی
بووه وه، دایکی گوتی: بچکۆل گیان! مه گهر له
که لله ی داوی؟ دنیا!... دنیا!... دنیا ئیتیر یانی چی؟

دنیا هەر ئەم شوینەیه که ئیمەى لاین، ژیانیش
هەر ئەمەیه که ئیمە هەمانە...

لەم کاتەدا، ماسییەکی گەورە لە ماله‌که‌یان نزیک
بووه‌وه و گوتی: دراوسى! لەسەر چى لەگەل
مناله‌که‌ت پرتەوبۆلەتانه، دیاره ئەمڕۆ نیازی
گەرانتان نییه؟

دایکی ماسییەکه، بە دەنگی دراوسیکەى، لە
ماله‌که‌ى هاته دەرەوه و گوتی: چ سال و
زەمانەیه‌که تىی که‌وتووین، ئیستا ئیتر منداله‌کان
دەیانەوێت شت فیرى دایکیان بکه‌ن!

دراوسى گوتی: چۆن مه‌گەر؟

دایکی ماسییه که گوتی: سهیرکه، ئەم دەنکه زیخه
دەیهوئیت بۆ کوی بروات! هەمیشە دەلی،
دەمهوئ بڕۆم و ببینم دنیا چ باسه! قسهی زل!
دراوسی گوتی: بچکۆل! وەرە بزانی تو له
کهیه کهوه ئاوا بوویت به عالیم و فهیله سووف و
ئیمهت ئاگادار نه کردوو ته وه؟

ماسییه بچکۆله که گوتی: خانم! من نازانم تو به
کی دهلیت عالیم و فهیله سووف، من ته نیا له
گهرا نه ماندوو بووم و نامهوئیت بهردهوام بم
لهم گهرا نه ماندوو کهرا نه و به گالتینه وه
خۆشحال بم و کتوپر چاو بکه مه وه و ببینم، که
وهک ئیوه ومانان پیر بووم و هیشتاش هر ئه و
ماسییه چاوبه ستر اوهم، که بووم.

دراوسى گوتى: وى! ئه وه ده لى چى!

دايى گوتى: من قهت بيرم بو ئه وه نه ده چوو

مناله تاقانه كه م، ئه مه لى ده رچيت. نازانم چ

خراپه كارىك چو وه ته بن كليشه يه وه!

ماسيه بچكوله كه گوتى: هيچ كه س نه چو وه ته بن

كليشه مه وه، من خوم بيرو هو شم هه يه و تى

ده گم، چاوم هه يه و ده بينم.

دراوسى به دايى ماسيه كه ي گوت: خوشكى!

ئه وه له زونه پيچاوپيچت بيره؟

دايه گوتى: به لى، چاكي بو چوى، زور له

مناله كه م نزيك ده بو وه وه، ئاخر بليم خوا چى لى

بكات!

ماسییه بچکوله که گوتی: بهسیکه دایه! نهو
هاوریم بوو.

دایه گوتی: ره فاقه تی ماسی و حله زؤن، گویمان
له مه نه بوو بوو!

ماسییه بچکوله که گوتی: منیش دوژمنایه تی
ماسی و حله زؤنم گوی لی نه بوو بوو، به لام
ئیوه ومانان سه ری نهو بیچاره یه تان کرد به قورا.
دراوسی گوتی: نه م قسانه کۆن بوون.

ماسییه بچکوله که گوتی: ئیوه خۆتان قسه ی کۆن
دیتنه پیشی.

دایکی ماسییه ره شه بچکوله که گوتی: حه قی بوو
بیکوژین، مه گهر بیرت چوو له ملاولا که
داده نیشیت چی ده گوت؟

ماسییه بچکوله که گوتی: که واته منیش بکوژن،

چونکه منیش هر ئه و قسانه ده که م.

سهرتان نه ئیشنم، دمه قالینی ئه مانه، هه موو

ماسییه کانی به کیش کرد. قسه کانی ماسییه

بچکوله که هه موانی تووره کردبوو. یه ک له

ماسییه پیره کان گوتی: لات وایه ره حمت پی

ده که یین؟

یه کیکی دی گوتی: بهس ته میگردنیکی چکوله ی

ده ویت!

دایکی ماسییه ره شه که گوتی: برؤنه ئه و لاوه،

دهست له مناله که م نه دهن.

یه کیکی دیکه له وان گوتی: خانم! کاتیک

مناله که ت، به و جوړه ی پیویسته په روه رده

نه کردووه، ده بیت سزا که یشی ببینیت.

دراوسی گوتی: خه جالته ده بم، که بلیم

دراوسی ئیوه م.

یه کیکی دی گوتی: تا له وه زیاتر نه قه و ماوه،

بینیرن بو لای پیره حه له زون.

ماسییه کان تا هاتن ماسییه ره شه بچکوله که

بگرن، هاوریکانی دهوریان دا و له فهرته نه که

دووریان خسته وه. دایکی ماسییه ره شه که سنگی

خوی ده کوتایه وه و ده گریا و ده یگوت: وای،

خه ریکه مناله که م له دست دده م، قوری کوی

بکه م به سه رمدا.

ماسییه بچکوله که گوتی: دایه! بو من مهگری، بو

حالی نهم پیره ماسییه داماوانه بگری.

یه کیک له ماسییه کان له دووره وه هاواری لی

ههستا: سووکایه تی مه که دهنکه زیخ!

دووهمیان گوتی: نه گهر برۆیت و پاشان

په شیمان ببیته وه، ئیتر رینگهت نادهین ببیته وه

به م ناوه دا.

سییه میان گوتی: نه مانه هه وه سی گهنجیتین،

مه پو!

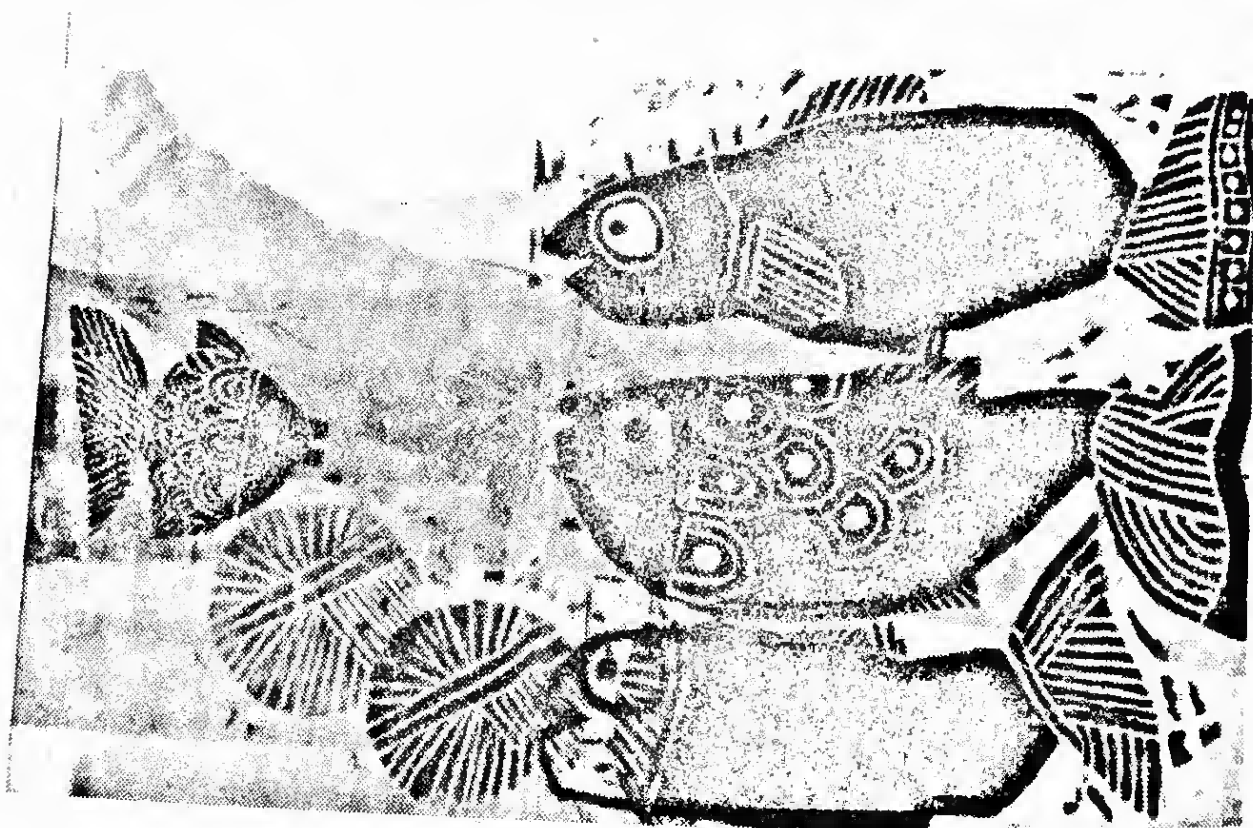
چوارهمیان گوتی: مه گهر ئیره، چ عه بییکی هه یه؟

پینجه میان گوتی: دنیا یه کی دیکه له گورپی نییه،

دنیا ئیره یه، بگه ریوه!

دهنگ دهنگ كه وته نئوان ماسييه كانه وه، گوايه ماسيي ره شي بچكوله

به نيازه بچيت دهريا بينيت

شەشەمیان گوتی: ئەگەر بێیتەووە هۆش خۆت و
بگەرێیتەووە، ئەوکاتە باوەر دەکەین، کە هەر
بەراستی ماسییەکی ژیری.

حەوتەمیان گوتی: ئاخر ئیمە خوومان بە بینینی
تۆووە گرتوووە!

دایکی گوتی: بەزەبیت پێدا بێتەووە، مەرۆ! مەرۆ!

ماسییە بچکۆلەکە ئیدی قسەیهکی لەگەڵ ئەواندا

نەبوو. چەند ھاورپیەکی ھاوتەمەنی، لەگەڵیدا

رۆیشتن تا تاڤگەکە و لەوێووە گەرانهووە. ماسییە

بچکۆلەکە کاتیک لەوان جیا بوووەووە، گوتی:

ھاورپییان، بە ھیوای دیدار، لە بیرم مەکن!

ھاورپیکانی گوتیان: چۆن دەکریت لە بیرت

بکەین؟ تۆ ئیمەت لە خەلەفاویی بە ئاگا ھینایەووە،

تو شتانیکت فیئر کردین، که تهنانهت خه یالیشان
به لایدا نه چووبوو. به هیوای دیدار، هاورپی دانا
و بیباک!

ماسیه بچکوله که له تاڭکه که هاته خواره وه و
کهوته ناو گومیکی پر له ئاوه وه، سه ره تا
دهستوپیی ون کرد. به لام دواتر دهستی کرد به
مه له کردن و گهران به دهوری گومه که دا. تا
ئه وکاته نه بیینیوو، که ئه وه هموو ئاوه له
شوینیکیدا کو بییته وه. هزاران ماسی، که له
که وچک ده چوون، سه رزل و له شولار باریک له و
ناوه دا هاتوچویان بوو. که ماسیه ره شه
بچکوله که یان بینی، به گالته جارپییه وه گوتیان: تو
نیتر چ ده عبایه کی! له کوئوه پهیدا بوویت!

ماسییه بچکوله که جوان هه‌لیسه‌نگاندن و گوتی:
تکا ده‌که‌م، ریزی خۆتان بگرن، من ناوم ماسییه
ره‌شه بچکوله‌که‌یه، ئیوه‌ش ناوی خۆتان بلین با
یه‌کتری بناسین.

یه‌کیک له سه‌ره‌می‌کوته‌کان گوتی: ئیمه یه‌کتری
به سه‌ره‌می‌کوته بانگ ده‌که‌ین.

یه‌کیکی دیکه گوتی: خاوه‌نی ناووشۆره‌تی
خۆمانین.

یه‌کیکی دیکه گوتی: له ئیمه جوانتر، له دنیا‌دا
بوونی نییه.

ئه‌وی دیکه گوتی: وه‌کوو تو قه‌لبوقۆر نین.

ماسی گوتی: من قه‌ت باوه‌رم نه‌ده‌کرد ئیوه
ئه‌وه‌نه له خۆتان رازی بن، باشه، من ئیوه

ده به خشم، چونکه نهم قسانه ی کردتان له
نه زانییه وه بوو.

سه ره میکوته کان به یه کدهنگ هاواریان لی
هه ستا: یانی ئیمه نه زانین؟

ماسی گوتی: نه گهر ئیوه نه زان نه بوونایه،
ده تانزانی، که له دنیا دا زور که سی دیکه هه ن که
شیوه یان به لای خویانه وه دلخوشکهره، ئیوه
ته نانه ت ناوه که یشتان هیی خوتان نییه!

سه ره میکوته کان زور توورپه بوون، به لام، چونکه
بینیان ماسییه که راست ده کات، له ده رگایه کی
دیکه وه بوی چوون و قسه که یان گوری و
گوتیان: له راستیدا تو له خوته وه خوت ده دهیت
به دارو دیواردا، ئیمه هه موو پوژیک له

به يانییه وه تا ئیواره به دنیادا ده گهرین، به لام
جگه له خومان و دایکوباو کمان هیچ کهسیکی
دیکه نابینین، مه گهر کر مه بچوو که کان، که
ئه ویش حساب نییه!

ماسی گوتی: ئیوه خو ناتوانن له م گومه بچنه
ده ره وه، ئیتر چون ده لین وه لا ئیمه دنیا
که راوین؟

سه ره میکوته کان گوتیان: بو مه گهر جگه له م
گومه، دنیا یه کی دیکه یشمان هه یه؟

ماسی گوتی: لانیکه م ده بیته بیر بکه نه وه، که ئەم
ئاوه له کوئوه دیت و له ده ره وه ی ئەم ئاوه یشدا

سەرەمپکوتەکان گوتیان: دەرەووی ئاو ئیتر

کوئیە؟ ئیمە خو ھەرگیز دەرەووی ئاومان

نەدیوہ! ھاھا... ھاھا... سلاو لەو

سەر وکەللەیت!

ماسییە رەشە بچکۆلەکش پیکەنین گرتی. بیری

کردهوہ وا باشترە وازیان لی بینیت و بروات.

دواتر بیری کردهوہ، باشترە دوو قسە لەگەل

دایکیشیان بکات و پرسى: ئیستا دایکتان لە

کوئیە؟

کو توپر دەنگی بوۆقیك رایپەراند.

بوۆقەکە لە لیواری گۆمەکەدا، لەسەر بەردیک

دانیشتبوو، خووی ھەلدایە ناو ئاوەکەوہ و ھاتە

لاى ماسىيەكەۋە و گوتى: من لىرەم، ئەمرىكت

هەبوو؟

ماسىيەكە گوتى: سلاو دايەگەۋرە!

بۆقەكە گوتى: ئىستا كەى كاتى خۆنۋاندنە،

جىقنى بىخاۋەن! مندالت بەگىر ھىناون و قسەى

زلزل دەكەيت! من ئىدى ئەۋەندەم تەمەن ھەيە،

كە بزەنم دنيا ھەر ئەم گۆمەيە. باشتەرە برۆى

بەدۋاى ئىشى خۆتەۋە و منالەكانمان بە لارىدا

نەبەيت.

ماسىيە بچكۆلەكە گوتى: سەدسالى ترىش بژىت،

دىسان لە بۆقىكى نەزان و داماو زىاتر ھىچى تر

نيت.

بۆقەكە توورپە بوو و خۆی بەرەو لای ماسییه
رەشە بچكۆلەكە ھەلدا. ماسییهكە دەرپەری و گل
و كرمەكانی بن گۆمەكەى تىك چرژاندن.
دۆلەكە پىچوپەناى زۆر بوو، جۆبارەكەيش
ئاوھەكەى چەند بەرامبەر ھەستا بوو، بەلام ئەگەر
بتویستبا لەسەر شاخەكەوہ لە تۆلەكەوہ
بروانیت، جۆبارەكەت وەك تالەدەزوو یەكى سپی
دەبىنى. لە شوینىكدا گاشەبەردىك لە شاخەكە
جیا بووبوو ھوہ و كەوتبووہ جۆبارەكەوہ
ئاوھەكەى كردبوو بە دوو بەشەوہ. مارمىلكە یەكى
گەورە، بە ئەندازەى لەپى دەستىك، سكى بە
گاشەبەردىكەوہ نووساندبوو. چىژى لە گەرمى
خۆرەتاوھەكە دەبىنى و سەیرى ئەو قرژالە خپ و

زله‌ی ده‌کرد، که له‌سه‌ر لمی قه‌راخ ئاوه‌که مات
بووبوو، له‌و شوینه‌ی قوولایی ئاوه‌که‌ی که‌متر
بوو، خه‌ریک بوو بۆقیکی ده‌خوارد که‌راوی
کردبوو. ماسیه‌ ره‌شه‌که‌ له‌ پریکدا چاوی به
قرژاله‌که‌ که‌وت و ترسا. له‌ دووره‌وه‌ سلاویتی
کرد. قرژال به‌ قینه‌وه‌ سه‌یریکی کرد و گوتی:

"چه‌ند ماسیه‌کی به‌ئه‌ده‌بی! ئا وه‌ره‌ پیشه‌وه
بچکۆل، وه‌ره‌!"

ماسیه‌ بچکۆله‌که‌ گوتی: من ده‌رۆم دنیا بگه‌ریم
و هیچیش نامه‌وێت بیه‌ نیچیری جه‌نابتان.

قرژال گوتی: تۆ بۆ ئه‌ونده‌ ره‌شبین و ترسنۆکی،
ماسیه‌ بچکۆله‌که‌؟

ماسى گوتى: من نه ره شينم، نه ترسنوك. من
هرچييهك، كه چاوم دهيينيت و نه قلم ده ياليت،
له سهر زمانيشمه.

قرژال گوتى: باشه. فهرموو با بينم چاوى تو
چى بينيوه و نه قلت چى گوتووه، كه خه يالت بو
نه وه چووه، من دهمه وييت تو راو بكه م؟

ماسى گوتى: ئيتر خوت له گيلى مه ده!

قرژال گوتى: مه به ستت بو قه؟ توش كه منالكي
نه زانى بابيه! من رقم له بو قه كانه و بو يه راويان
ده كه م. ده زانى، نه مانه وا بير ده كه نه وه ته نيا
بوونه وه رى نه م دنيايه خويانن و خوشبه ختيشن،
من دهمه وييت تيان بگه يه نم، كه دنيا له راستيدا

به دهستی کیوهیه! پاشان تو مهترسه گیانه!

وه ره پیشی، وه ره!

قرژال ئه م قسانه ی کرد و به لاره لار به ره و لای

ماسیه ره شه بچکوله که رۆیشت. ئه وهنده

هه زه لیانه ده رۆیشت، که ماسیه که بی ویستی

خوی پیکه نینی لی پزا و گوتی: به دبهخت! تو، که

هیشتا فیر نه بووی چون به ریدا برۆیت، به چیدا

دهزانی دنیا له دهستی کیدایه؟

ماسیه ره شه که مهودایه کی له نیوان خوی و

قرژالدا راگرت. سیبه ریک که وته سهر ئاوه که و

له پریکدا، شلپه یه ک قرژاله که ی له لمه که دا

نوقووم کرد. مارمیله که که، که سه روکه لله ی

قرژالی بینی، وهها پیکه نین گرتی، خلیسکا و
زوری نه مابوو خویشی بکه ویتته ناو ئاوه که وه.

قرژاله که ئیتر نه یده توانی بیته دهره وه. ماسییه

بچکوله که بینی، کورپیزگه شوانیک له قه راخ

ئاوه که وه ستاوه و ته ماشای ئه و قرژاله که

دهکات. رانه مهر و بزن نزیک بوونه وه و

لمبوزیان خسته ناو ئاوه که وه. دهنگی ماعه ماع و

باعه باع ئه و ناوه ی ته نی.

ماسییه ره شه بچکوله که هیئنده ئارامی گرت، تا

مهر و بزنه کان تیژئاو بوون و رپویشتن. پاشان

بانگی مارمیلکه ی کرد و گوتی:

"مارمیلکه گیان! من ماسییه کی ره شی بچکوله،

که دهرۆم کوتاییی ئه م گۆمه بدۆز مه وه. وا بیر

دهکه مه وه، که تو گیانداریکی ئاقل و دانا بیت،

له بهر ئه مه یه، که ده مه ویت شتیکت لی بیرسم.

مارمیلکه گوتی: هه رچیت ده ویت، بیرسه.

ماسی گوتی: له ریگادا، منیان زور به ماسیخوره

و مشارماسی ده ترساند، ئه گهر تو شتیکت

ده رباره ی ئه مانه ده زانیت، پیم بلی.

مارمیلکه گوتی: مشارماسی و بالنده ی

ماسیخور، له م ناوه بوونیان نییه، به تاییه تی

مشارماسی، که له ده ریادا ده ژی. به لام

ماسیخوره رهنگه هه ر له م خواره لیت پهیدا بین.

نه کا فریو بخویت و بچیته کیسه کانیا نه وه.

ماسی گوتی: چ کیسه یه ک؟

مارمیلکه گوتی: ماسیخۆره، به گهر دنییه وه
کیسه یه کی هه یه، که زۆر ئاو ده گریت. ئه وه له
ئاودا مه له ده کات و جاری وایه ماسییه کان،
نه زانانه، ده چنه ناو کیسه که یه وه و ئه ویش ریک
قووتیان ده دات. ئه لبه ته ئه گهر ماسیخۆره برسی
نه بیته، ماسییه کان ههر له وه کیسه یه یدا
ده هیلیته وه تا پاشان بیانخوات.

ماسی گوتی: ئیستا ئه گهر ماسی بچیته ناو
کیسه که وه، ئیتر ریی هاتنه ده ره وه ی نییه؟

مارمیلکه گوتی: هیچ ریی که نییه، مه گهر ئه وه ی،
که کیسه که بدرینی. من خه نجه ریکت پی ده ده م،
که ئه گهر تووشی ماسیخۆره بووی، ئه وه کاره

بکه ی.

ئەو كات، مارمىلكەكە چوۋە كەلپنى بەردەكەۋە و

پاشان بە خەنجەرىكى زۆر وردىلەۋە گەرايەۋە.

ماسىيە بچكۆلەكە خەنجەرەكەي ۋەرگرت و

گوتى: مارمىلكە گيان! تۆ زۆر دلنەرمى. من

نازانم بە چ شىۋەيەك سوپاست بگەم.

مارمىلكەكە گوتى: پئويست بە سوپاس ناكات

گيانەكەم! من يەك تەن خەنجەرى ئاوام ھەيە.

كاتىك، كە بىكار دەبم، دادەنىشم و لە دركى

گياكان خەنجەر دروست دەكەم و بە ماسىيە

داناكانى ۋەك تۆي دەبەخشم.

ماسى گوتى: مەگەر پىش منىش ماسى بىرەدا

تپەرپيون؟

مارمیلەکه گوتی: زۆریش تیپەر یون! ئەوانە ئیستا
ئیتەر بوونەتە دەستە و تاقم و تەنگیان بە پیاو
ماسیگرەکش هەلچنیو.

ماسییه رەشەکه گوتی: عەفوومکە، قسە قسە
دەهینیت. ئەگەر بە فزوولم تئێ نەگەیت، بلی
بزانم، چۆن تەنگیان بە بە ماسیگرەکه هەلچنیو؟
مارمیلەکه گوتی: ئاخر چونکە هەموویان پیکەو،
هەر ئەوەندە ماسیگرەکه تۆرەکهی هەلەداتە
ناو ئاوەکهو، هەموویان دەچنە ناو تۆرەکهو و
پایدەکیشن و لەگەڵ خۆیاندا بەرەو دەریای
دەبن.

مارمیلکه که گوئی به درزی به رده که وه نا و
گوئی هه لخت و پاشان گوتی: من ئیتر له سهر
ئیزنت، بیچوو ه کانم خه به ریان بووته وه.

مارمیلکه خوی کرده وه به که لینی به رده که دا.
ماسیه ره شه که ناچار به ری که وت. به لام به م
شیوه یه پرسیار له دوا ی پرسیار له که لله یدا
که لاله ده بوو، که به رده وام له خوی ده پرسی:
هر به راست، ئه م جو باره ده رژیته ده ریا وه؟
نه کا ماسیخوره به م زووانه بگاته سه رم؟
به راست، مشارماسی دلی دیت ها وره گه زی
خوی بکوژی و بخوات؟ بالنده ی ماسیخور، ئیتر
چ دوژمنایه تییه کی له گه ل ئیمه دا هه یه؟

ماسی بچکۆله، به ده م مه له وه، ده رۆیشت و
بیری ده کرده وه. له ههر بسترێه کدا شتیکی
تازهی ده بینی و فیری ده بوو. ئیستا ئیتر خوشی
لی ده هات، که مه یلان به تاڤگه کاندای شۆر بیته وه
و دیسان مه له بکات. ههستی به گه رمی تیشکی
خۆر ده کرد له سه ر پشتی و وزه ی لی
وه رده گرت.

له شوینیکدا ئاسکیک به په له ئاوی ده خوارده وه.

ماسیه بچکۆله سلای کرد و گوتی:

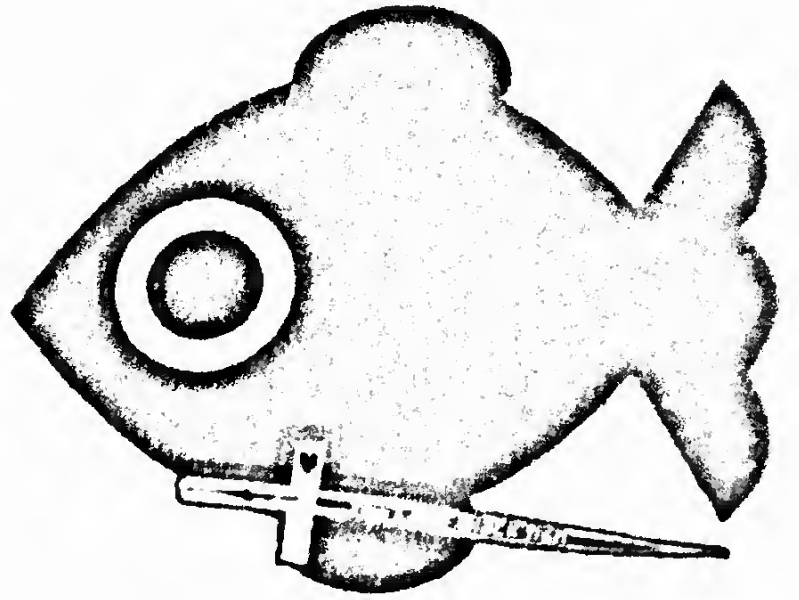
ئاسکه جوانه که، بو وا به په له ی؟

ئاسکه که گوتی: راوچی دوام که وتوو،

گولله یه کیشی لی داوم؛ نه وه تا.

ماسییه بچکوله شوینی گولله که ی نه بینی، به لام
به شهله شهل-رؤیشتنه که یدا تی گه یشت، که
راست ده کات.

له لایه ک کیسه له کان له بهر گهرمای خوره تاودا
سه رخه ویان ده شکاند و له لایه کی تره وه
قاسپه قاسپی که و ئه و ناوه ی ته نیبوو. بوئی گیای
کیوی له هه وادا شه پۆلی ده دا و تیکه لی ئاوه که
ده بوو.

ماسی ره شی بچکۆله خه نجه ریکی پی بوو

دوانیوه رۆ گه‌یشته شوینیک، که دۆله‌که به‌رین
ده‌بوو و ئاوه‌که به‌ ناوه‌راستی بێشه‌یه‌کدا
ده‌رۆیشت. ئاوه‌که ئه‌وه‌نده زۆر هه‌ستابوو، که
ماسییه‌ ره‌شه‌که، به‌راستی که‌یفی ده‌کرد. پاشان
رێکه‌وتی ماسیگه‌لیکی زۆری کرد. له‌و کاته‌وه‌ی،
که له‌ دایکی جیا بوو بووه‌وه، ماسییه‌ نه‌بینیوو.
چهند ماسییه‌ وردیله‌ ده‌وریان دا و گوتیان: له‌وه
ده‌چیت بێگانه‌ بیت، ها؟

ماسییه‌ ره‌شه‌که گوتی: ئه‌ری غه‌ریبه‌م، له
رێیه‌کی دووره‌وه‌ هاتووم.

ماسییه‌ وردیله‌کان گوتیان: ده‌ته‌ویت بو کوی
برۆی؟

ماسییه ره شه که گوتی: ده روم کوتاییی جوبار
بدو زمه وه.

ماسییه وردیله کان گوتیان: کام جوبار؟

ماسییه ره شه که گوتی: هر ئه م جوباره، که ئیمه
مه له ی تیدا ده که یین.

ماسییه وردیله کان گوتیان: ئیمه به مه ده لئین
رووبار.

ماسییه ره شه که هیچی نه گوت. یه ک له ماسییه
وردیله کان گوتی: هیچ ده زانی، ماسیخوره له سهر
رئ وه ستاوه؟

ماسییه ره شه که گوتی: ئه ری، ده زانم.

یه کیکی دیکه گوتی: ئه وهش ده زانی، که

ماسیخوره، چ کیسه یه کی پانو پوری هه یه؟

ماسییه ره شه که گوتی: ئەمەشیان دەزانم.

ماسییه کی وردیله که گوتی: سەرەپای ئەم

شتانەش، دەتەویت برۆیت؟

ماسییه ره شه که گوتی: ئەری، هەرچۆنیک بووه،

دەبیّت برۆم.

بە خیرایی ورتەورت کهوتە نیوان ماسییه

وردیله کانهوه، که: ماسییه ره شی بچکۆله له ریی

دوورهوه هاتوو و دەیهویت بروات کۆتایی

پووبار بدۆزیتەوه و هیچ ترسیکیشی له

ماسیخۆره نییه! چەند ماسییه وردیله که لکه لهی

ئەوه له سەریدان، که له گەل ماسییه ره شه که دا

برۆن، بەلام له ترسی گەوره کانیان ورتەیان له

دەم نەهات. چەند دانەیه کیشیان گوتیان: ئەگەر

ماسیخۆره نه ده بوو، له گهلت ده هاتین، ئاخر ئینه
له کیسهی ماسیخۆره ده ترسین.

له ته نیشته رووباره که وه لادییهک هه بوو، ژنان و
کچانی لادییه که له لیواری رووباره که دا قاپوقاچاخ
و جلوبه رگیان ده شووشت. ماسیه بچکوله که
تاوی گوئی له دهنگه دهنگی ئه وان راگرت و
تاویکیش سهیری شلپوهوری مندا لانی کرد و به
رئ کهوت. رۆیشت و رۆیشت و ههر رۆیشت و
دیسانیشت رۆیشت تا شهوی به سه ردا هات. بۆ
خۆی له ژیر به ردیکدا خهوت. نیوه شهو بیدار
بووه وه و بینی مانگ که وتوو هته ئاوه که وه و
هه موو لایه کی رووناک کردوو هته وه.

ماسییه ره شه بچکوله که مانگی زور خوش
دهویست. شه وانیک، که مانگ ده که و ته ئاوده که وه،
ماسی چه زی ده کرد له ژیر قه و زه کاندایته ده ری
و توژیک قسه ی له گهل بکات، به لام هر جاریک
دایکی له خه و به ئاگا ده هاته وه، ئه وی بو ژیر
قه و زه کان په لکیش ده کرده وه و دووباره
دهیخه وانده وه.

ماسی بچکوله خوی برده پیشه وه و گوتی:
سلاو، مانگی جوانم!

مانگ گوتی: سلاو، ماسی ره شی بچکوله! تو له
کوی! ئیره له کوی؟

ماسی گوتی: گه ریده یی ده که م.

مانگ گوتی: جیهان زۆر گهورهیه، تۆ ناتوانیت
هه موو شوینیک بگه پئیت.

ماسی گوتی: باشه، بۆ هه ر شوینیک که توانیم،
دهرۆم.

مانگ گوتی: چه زم ده کرد تا کازیوه له لات
بمینه وه، به لام هه وریکی رهشی گه وره، به ره و
پووی من دیت، که بهر به تریفه م بگریت.

ماسی گوتی: مانگی جوان! من تریفه ی تۆم زۆ
خۆش ده ویت، زۆر چه ز ده که م هه میشه له سه ر
من بدره وشیتته وه.

مانگ گوتی: ماسی گیان! راستیه که ی من خۆم
پووناکیم نییه. خۆر پووناکیم ده داتی و منیش
ئه و پووناکییه ده ده مه وه به زه وی. راستی تۆ

ئەو تەبىئەت بېستۈۋە، كە مەۋقەكان دەيانەۋىت تا
چەند سالىكى دىكە بفرن و لەسەر من بنىشەۋە؟
ماسى گوتى: ئەمە مەھالە.

مانگ گوتى: كارىكى قورسە، بەلام مەۋقەكان
ھەر كارىك كە دلىان بىهۋىت...

مانگ نەيتۋانى قسەكەى تەۋاۋ بكات. ھەۋرى
رەش كەشت و پروۋى داپۋشى و شەۋ دووبارە
تارىك بوۋەۋە و ماسىيە رەشەكە تاكوتەنيا
مايەۋە. چەند خولەك مات و ھەپەساۋ، لە
تارىكى رامما، پاشان چوۋە ژىر بەردىكەۋە و
خەۋت.

بەيانى زوو لە خەۋ ھەستا. لە سەروۋيەۋە چەند
دانە ماسىيە وردىلەى بىنن، كە لەگەل يەكدا

خه ریکی ورته ورت بوون. تا بینیان ماسییه
رہشہ کہ له خه و ہستاوہ، یہ کدہنگ گوتیان:
به یانیت باش!

ماسییه رہشہ کہ ہر زوو ئه وانی ناسییه وہ و
گوتی: به یانی باش! له کوتاییدا به دوامدا هاتن!
یہک له ماسییه وردیلہ کان گوتی: ئہری، به لام
ہیشتا ترسمان له دل دہرنہ چووہ.

یہکی دیکہ گوتی: بیرکردنہ وہ له ماسیخوره،
ئارامی لی بریوین.

ماسییه رہشہ کہ گوتی: ئیوہ له زیادہ بیر
دہکہ نہ وہ. خو ناکری ئہم ہمووہ له بیری
ئوہ دابن. کہ به ری دہکہوین، به تہواوی
ترسمان دہشکیت.

به لام هر ويستيان به ري بکهون، بينيان، که
ئاو له دهورو بهريان هه لکشاو و سه رپوشيان
له سه دروست بووه و هه موو شوينک تاريک
بووه و ري ئه ملاولا کردن نه ماوه. ماسيه
ره شه که له جي خويدا تي گه يشت، که له
کيسه ي ماسيخوره دا گريان خواردووه.

ماسيه ره شه بچکوله که گوتي: هاوريان! ئيمه له
کيسه ي ماسيخوره دا گيرمان خواردووه، به لام
ري در بازبوونيشمان به ته واوي لي دانه خراوه.
ماسيه ورديله کان دهستيان کرد به گريه وزاري،
يه کيان گوتي: ئيمه ئيتر ري هه له اتنمان نيه.
خه تاي تويه، که چووите بن کليشه مانه وه و
ئيمه ت به لاريدا برد.

یەکیکی تر گوتی: ئیستا هەموومان قوت دەدات
و ئیتر کارمان تەواوە.

لە پریکدا دەنگی قاقایەکی ترسناک لە ئاوەکەدا
بیسترا. ئەمە ماسیخۆرە بوو، کە پێدەکەنی.
پێدەکەنی و دەیگوت: ماسیی چەندە وردیلەم
گرتوون! هاهاهاهاها... بەراستی دلم بۆتان
دەسووتیت! هیچ دلم نایەت قوتتان بدەم!
هاهاهاهاها...

ماسییە وردیلەکان دەستیان کرد بە پارانەوه و
گوتیان: حەزرەتی ئاغای ماسیخۆرە! ئیمە
ناووناوبانگی تۆمان زۆر دەمیکە بیستوو و
ئەگەر لوتف بنوینیت، دەنوویکی پیروۆزت تۆزیک

بکەیتەو، کە ئیمە برۆینە دەرەو، هەمیشە نزا
بۆ بوونە پیرۆزەکەت دەکەین.

ماسیخۆرە گوتی: من نامەوێت هەر ئیستا ئیو
قوت بەم. ماسیی بارگەخراوم هەیه، سەیری
ئەو خوارەو بکەن.

چەند دانە ماسیی گەورە و بچووک لە کیسەکەدا
بوون. ماسییە وردیلەکان گوتیان: حەزرەتی
ئاغای ماسیخۆرە! ئیمە خۆ کارێکمان نەکردوو،
ئیمە بیگوناخین. ئەم ماسییە رەشە بچکۆلەیه
ئیمە ی بە لاریدا بردوو.

ماسییە بچکۆلەکە گوتی: ترسنۆکانە! وا بیر
دەکەنەو، ئەم بالندە فیلبازە، کانگای

بەخشندەییە، کە بەم جۆرە لێی دەپارێنەو؟

ماسييه ورديله كان گوتيان: تو هيچ نازانيت
دهلييت چي. ئيستا دهيبيني حهزرهتي ئاغاي
ماسيخوره چون ئيمه ده به خشيت و توش قوت
دهدات!

ماسيخوره گوتي: ئا، ده تانبه خشم، به لام به
مه رجيك.

ماسييه ورديله كان گوتيان: مه رجه كه تان
بفه رموون، قوربان!

ماسيخوره گوتي: ئەم ماسييه ده مه وه ره بخنكين
تا ئازادي به دهست بهين.

ماسييه ره شه بچكوله كه خوي له ماسييه
ورديله كان جيا كرده وه و گوتي: رازي نه بن! ئەم

بالنده فيلبازه دهيهويت تيکمان بهر بدات، من
بيروکه يه کم هه يه...

به لام ماسيه ورديله کان، نه وهنده له بيري
ئازادبي خوياندا بوون، که بيريان له هيچ شتيکی
ديکه نه کرده وه و هيرشيان بو ماسيه ره شه
بچکوله که برد. ماسيه بچکوله که پاشه و پاش
دهرويشت و له سه رخو ده يگوت: ترسنوکانه،
به هه رحال تازه گيرتان خواردووه و ريی
هه لاتنتان نييه، ده ره قه تي منيش نايه ن.

ماسيه ورديله کان گوتيان: ده بيت بتکوژين، ئيمه
ئازاديمان ده ویت!

ماسییه ره شه که گوتی: ئەقلتان تیا نه ماوه! ئەگەر
منیش بکوژن، دیسانیش پئی هەلاتن بوونی نییه،
فریوی مه خۆن!

ماسییه وردیله کان گوتیان: تو ئەم قسانه
دهکهیت، تا گیانی خۆت پزگار بکهیت و دهنه
ئەسلەن بیر له ئیمه ناکهیتهوه!

ماسییه ره شه که گوتی: باشه گوی بگرن
پئی هکتان نشان بدهم. من له نیوان ئەو
ماسییهانه دا خۆم وهک مردوو لی دهکهم؛ با
ئەوکاته ببینن ماسیخۆره ئیوه ئازاد دهکات یان
نا، ئەگەر قسه کهم قبول نهکن، بهم خهنجهره
هه مووتان دهکوژم، یان کیسه که پارچه پارچه
دهکهم و دهپۆمه دهرهوه و ئیوهش...

یهک له ماسییه کان قسه که ی پی بری و هاواری
کرد: به سیکه ئیتر! من تهحه مولی ئەم قسانه
ناکه م... ئوهوئ... ئوهوئ... ئوهوئ...

ماسییه ره شه که، که گریانی ئەوی بینی، کوتی:
ئەم منداله به نازونوکه تان بو له گه ل خوتاندا
هیناوه؟

پاشان خه نجه ره که ی دهرهینا و نیشانی ماسییه
وردیله کانی دا. ئەوان ناچار پیشنیاری ماسییه
بچکوله که یان قبول کرد. به درووه خویان
به یه کدا هه لپرژاند. ماسییه ره شه که خوی کرد به
مردوو و ئەوانیش سه رکه وتنه سه ر و کوتیان:
حه زره تی ئاغای ماسیخوره، ماسییه ره شه
دهمه وه ره که مان بو تهخت کردیت...

ماسیخوره پیکه‌نی و گوتی؛ کاریکی باشتان کرد.
ئیستا له پاداشتی ئەم کاره‌تان، هه‌مووتان به
زیندوویی قوت ده‌دهم، که له‌ناو دلمدا به دلی
خوتان گه‌ران و پیاسه‌ی پر له چیژ بکه‌ن.

ماسییه وردیله‌کان ئیتر بواریان نه‌ما. به خیرایی
هه‌موویان پرژانه ناو گه‌رووی ماسیخوره‌وه و
کاریان ته‌واو بوو.

به‌لام ماسییه ره‌شه‌که، هر نه‌و کاته،
خه‌نجه‌ره‌که‌ی راکیشا و به یه‌ک پیکان،
په‌رده‌کیسه‌ی ماسیخوره‌ی هه‌لد‌ری و رویشت.
ماسیخوره له تاودا هاواری کرد و سه‌ری کیشا
به ئاوه‌که‌دا، به‌لام نه‌یتوانی دوا‌ی ماسییه
بچکوله‌که بکه‌ویت. ماسییه ره‌شه‌که رویشت و

رۆیشت و دیسانیش رۆیشت، تا بوو به نیوه رۆ.
نیستا ئیتر شاخ و دۆل تهواو بووبوو و
رووباره که به دهشتیکی ساف و تهختا
تیده پهری. له راستوچه پدا چهند چه می بچووکی
دیگه ییش ده رژانه رووباره که وه و ئاوه که یان
چهند به رامبه ر زیاد کردبوو. ماسیه ره شه که
چیژی له فراوانی ئاوه که وه رده گرت. له پریکا
بی ئه وهی به خوی بزانی، بینی ئاوه که
سه روبنی نییه. به ملادا رۆیشت، به ولادا رۆیشت،
به هیچ کوئی که نه گه یشت. ئاوه که هینده زور
بوو، که ماسیه بچکوله که له ناویدا ون بووبوو!
هر چونیک، که دلی ده یویست مه له ی کرد و
دیسان سه ری به هیچ شوینیک نه گه یشت. له

پریکدا بینی ئاژہ لیکي دریژ و گہورہی بریقہ دار
ہیرشی بو دینیت. مشاریکی دووسہر بہ
دہمیہوہ بوو. ماسیہ بچکولہ کہ بیر کردہوہ
ہر ئیستا مشارماسی پارچہ پارچہی دہکات، بہ
خیرایی وہ خو کہوت و دہرپہری و چووہ سہر
ئاوہ کہ، پاش کہمیک، دووبارہ چووہوہ ژیر
ئاوہ کہ، کہ قوولایی دہریاکہ ببینیت. لہ نیوہی
رئیدا بہ گہلہ ماسیہ ک گہیشت - ہزاران ہزار
ماسی! لہ یہ کیکیانی پرسی: ہاورپی، من بیگانہم،
لہ ریی دوورہوہ ہاتووم، ئیرہ کوئیہ؟
ماسی، بانگی ہاوریکانی کرد و گوتی: سہیر
کہن! یہ کیکی دیکہ...

دوایی به ماسییه ره شه‌کھی گوت: هاوری،

به‌خیر بیت بو دهریا!

یه‌کیکی دیکه له ماسییه‌کان گوتی: هه‌موو

پووبار و جووباره‌کان دهرژینه ئیره‌وه، ئه‌لبه‌ته

هه‌ندیک له‌وانیش به زه‌لکاوه‌کاندا دهرپونه

خواری.

یه‌کیکی دیکه گوتی: هه‌ر کاتیک چه‌زت کرد،

ده‌توانیت بیته ناو ده‌سته‌وتاقمه‌که‌مانه‌وه.

ماسییه ره‌شه بچکوله‌که شادمان بوو، که

گه‌یشتبووه دهریا. گوتی: باشتره له سه‌ره‌تادا

گه‌شتی بکه‌م، دواتر بیم تیکه‌لی ده‌سته‌که‌تان بم.

حه‌ز ده‌که‌م، ئه‌م جاره، که تو‌ری پیاوه

ماسیگره‌که دهرن، منیشتان له‌گه‌ل بم.

یه کیک له ماسییه کان گوتی: هر بهم زووانه به
ناره زووه کهت دهگهیت، ئیستا برۆ گهشته کهت
بکه، به لام ئەگەر چوویتە سەر ئاوه که، ئاگات له
ماسیخۆره بیت، که ئەم رۆژانه بیپهروان له
هه موو شتیک، هر رۆژیک چوارپینج ماسیمان
لی راو نه کهن، دهستان لی هه لئاگرن.
ئەوکاتە ماسییه ره شه که له دهستهی ماسییه کانی
دهریا جیا بووه وه و خۆی به مه له کردنه وه
خه ریک کرد. پاش که میک سەر ئاوه که.
خۆره تاوی گهرم درهوشایه وه. ماسییه ره شه
بچکوله که ههستی به گهرمییه سوتینه ره کهی
خۆره تاو ده کرد له سەر پشتی و چیژی

وهرده گرت. لهسه رخو و به خو شيبه وه لهسه ر

پووی دهريادا مهلهی دهکرد و به خو ی دهگوت:

"مه رگ زور ئاسان دهتوانیت ئیستا بیت بو لام.

به لام من تا دهتوانم بژیم نابیت پیشوازی له

مه رگ بکه م. ئه لبه ته ئه گه ر کاتیکیش ناچار له گه ل

مه رگدا پووبه پوو بوومه وه - که ده بمه وه -

گرنگ نییه، گرنگ ئه وه یه، که ژیان یان مه رگی

من چ کاریگه رییه کی لهسه ر ژیانی ئه وانی دیکه

ده بیت.

ماسییه ره شه بچکوله که نهیتوانی زیاتر له مه بیر

و خه یالی خو ی دريژه پی بدات. ماسیخوره هات

و ئه وی گرت و بردی. ماسییه بچکوله که به

ده می ماسیخوره که وه په له قاژه ی دهکرد، به لام

نه یده توانی خوی رزگار بکات. ماسیخوره
ناوقه دی نه وهنده به توندی گرتبوو، که خهریک
بوو گیانی دهرده چوو! ناخر، ماسییه کی بچکوله
چهنده ده توانیت له دهره وهی ئاودا به زیندوویی
بمینیته وه؟

ماسییه که بیری ده کرده وه، که خوزگه
ماسیخوره هر ئیستا قووتی دها به شکم ئاو و
شیئی ناو سکی نهو، چهند خوله کی دیکه ری له
مه رگی بگریت. بهم بیره وه به ماسیخوره ی گوت:
بوچی من به زیندووی قووت نادهیت؟ من لهو
ماسییه م، که دوا ی مردنیان، ژه هراوی ده بن.

ماسیخوره هیچی نه گوت، بیری کرده وه: نهی

غیباز! چی له ژیر سهرتدایه؟ نهکا بتهویت به

قسه م بینی و ده رپه ری؟

وشکانی له دووره وه ده رکهوت و نزیکتر و

نزیکتر ده بو وه وه. ماسییه ره شه که گوتی: نه کار

به وشکانی بگهین، ئیتر ته واو.

ئه مه بوو، که گوتی: ده زانم، که ده تهویت من بو

به چکه کانت ببهیت، به لام تا به وشکانی ده گهین،

من مردووم و لاشه م بو وه ته کیسه یه کی پر

ژهر، بوچی به زه بیت به به چکه کانتدا نایه ته وه؟

ماسیخوره بیری کرده وه: خو چه زه رکردن

کارینکی باشه! تو بو خو م ده خو م و ماسییه کی

دیکه بو به چکه کانم راو ده که م... به لام بز انم...

خۆ فیلیکت له بن سهردا نهبيت؟ نا، ناتوانیت هیچ
کاریک بکهیت!

ماسیخوره له م بیرانهدا بوو، که بینی لهشی
ماسیه رهشهکه، شل بوو و جوولهی نهما.
بیریکی کردهوه:

واته مردووه؟ ئیستا ئیتر خۆیشم ناتوانم بیخۆم.
له خۆرا ماسیهکی ئاوا نهرم و ناسکهه له خۆم
حه رام کرد!

ئه مه بوو، که ماسیه رهشهکی بانگ کرد و تا
بلیت: هۆی بچکۆل! هیشتا نیوه گیانیکت تیدا ماوه،

که بتوانم بتخۆم؟
به لام نهیتوانی قسه کهی تهواو بکات. چونکه هر
ئه وهندهی که دهنووی کردهوه، ماسیه رهشهکه

قووتار بوو، کهوته خواردهوه، ماسیخوره بیینی،
که زور خراپ فریوی خواردهوه، دواي ماسییه
رهشه بچکوله که کهوت. ماسی به خیرایی
باوباران ههواي دهبری، له تاسهی بو تایی
دهریا بیحال بووبوو و دهمی وشکی به شینی
دهریا سپاردبوو، بهلام تا چووه ناو ناوکه و
ههناسهیهکی تازه کردهوه، ماسیخوره و دک
برووسکه گهیشته سهری و نه مجاره نهونده به
خیرایی ماسییه که ی راو کرد و قووتی دا، که
ماسی تا ماوهیه کیش تی نه گهیشته چ به لایه کی
به سهردا هاتوو، ته نیا ههستی ده کرد، که هه مورو
شوینیک شیدار و تاریکه و رینیهک له گوری نییه
و دهنگی گریان دیته بهر گوی. کاتیک چاوه کانی

به تاریکیه که راهاتن، ماسییه کی زور وردیله ی
بینی، که له سووچیکدا کز دانیشتبوو و ددگریا و
داوای نهنکی ددکرد. ماسییه ره شه که نزدیک
بووده و گوتی:

بچکول! هسته له بیری چارده سردا به،
ده گریبیت و داوای نه نکت ددکیت، که چی ببیت؟
ماسییه وردیله که گوتی: تو ئیتر... کیت؟...
مه گهر نابینیت خهریکه... خهریکه له ناو... ددچم؟
ئوهوئ... ئوهوئ... ئوهوئ... نه نه... من... من ئیتر
ناتوانم له گه لت بیم توری ماسیگرده کی ددریا
له توپهت بکه م... ئوهوئ... ئوهوئ...

ماسییه بچکوله که گوتی: به سه باب، تو خو
حه تای هه رچی ماسییه بردووته.

کاتیک ماسییه وردیله که دهستی له گریان

هه لگرت، ماسییه بچکوله که گوتی:

من دهمه ویت ماسیخوره بکوژم و ماسییه کان

ئاسووده بکه م، به لام پیش ئه وه، ده بیت تو

بگه یه نمه دهره وه، تا حه یامان نه به بیت.

ماسییه وريله گوتی: تو، که خهریکه خوت

ده مریت، چون ده ته ویت ماسیخوره بکوژیت؟

ماسییه بچکوله که خه نجه ره که ی نیشان دا و

گوتی:

هه ر لی ره وه، سکی هه لده درم، ئیستا گوی بگره

بزانه ده لیم چی: من ده ست ده که م به

سووران ه وه و جرتو فرت به ملاولادا، بو ئه وه ی

ماسیخۆره ختووکهی بیت و هر ئه و نه دهی، که
دهستی کرد به قاقالیدان، تو درپه ره دره وه.

ماسییه وردیله که گوتی: ئه ی خۆت چی؟

ماسییه بچکوله که گوتی: بیر له من مه که ره وه،
من تا ئه م نه فره تییه نه کوژم، نایه مه دره وه.

ماسییه ره شه که ئه مه ی گوت و دهستی کرد به
سووران ه وه و جرتوفرت به ملاولادا و
ختووکه دانی سکی ماسیخۆره که.

ماسییه وردیله که له سه روو گه ده ی

ماسیخۆره وه ئاماده وه ستابوو. کاتیک

ماسیخۆره ده می کرده وه و دهستی کرد به

قاقالیدان، ماسییه وردیله که له ده مییه وه

درپه ری و رایکرد و پاش که میک له ئاوه که دا

کهوت، به لام هر چنده چاوه ری مایه وه
خه به ریک له ماسیه ره شه که نه بوو. له پریکا
بینی، که ماسیخوره پیچ ده خوا و هاوار ده کات،
تا نه وهی دهستی کرد به په لکوتان و پاشان
کهوته خواره وه و خوی کیشا به ئاوه که دا و
دوای شلپه یه ک کهوته ئاوه که وه و له لاقه فرتی
کهوت، به لام هیچ خه به ریک له ماسیه ره شه
بچکوله که نه بوو و تا ئیستایش هیچ خه به ریکی
نییه...

پیره ماسی چیرۆکه کهی ته واو کرد و به
دوانزه هزار به چکه و نه وه کهی گوت: ئیتر کاتی
خه وه منداله کان، برۆن بنوون:

به چکه و نه وه کان گوتیان: دایه گه وره! نه تگوت

ماسییه بچکوله که چی به سهر هات؟

پیره ماسی گوتی: ئه وه با بمینیت بو سبهیشهو.

ئینستا کاتی خه وه، شهوتان شادا!

یانزه هزار و نۆسه د و نه وه دوتو ماسییه بچکوله

"شهو شادیان کرد و چون بنوون.

دایه گه وره یش خه وی لی که وت، به لام ماسییه کی

سووری بچکوله هر چه ند هه ولی دا، خه وی لی

نه که وت؛ شهو تا به یانی هر له بیری ده ریادا

بوو.